Súd:	Krajský súd Košice
Spisová značka:	4Co/391/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7212232148
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI:	ECLI:SK:KSKE:2014:7212232148.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova č. 8, IČO: 35 697 270, zastúpeného advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol. s.r.o. so sídlom v Bratislave, Dr. V. Clementisa č. 10, proti žalovanej F. Š., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v K., W. č. XX, zdržiavajúcej sa na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou P. N., zamestnankyňou Okresného súdu K. J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS", so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 343 828, zastúpeného JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom v Košiciach, Urbánkova č. 1562/6, o zaplatenie 392,24 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 7.7.2014 č. k. 17C/151/2013 - 83 takto

r o z h o d o l :

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti o trovách konania tak, že zaväzuje žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Moniky Marjanovič trovy konania 62,07 eura do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania 16,34 eura do 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet právnej zástupkyne JUDr. Moniky Marjanovič.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi 28,21 eura s 9 % - ným ročným úrokom z omeškania od 25.3.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti istiny aj úrokov z omeškania žalobu zamietol. Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným náhradu trov konania nepriznal.

Napadnutý rozsudok súd prvého stupňa odôvodnil tým, že v konaní sa žalobca od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 392,24 eur, úrokov z omeškania a náhrady trov konania. Žalovaná istina pozostávala zo sumy 28,21 eura - nezaplatené faktúry za poskytnuté telekomunikačné služby a zo sumy 364,03 eura titulom náhrady škody, ktorá mala vzniknúť žalobcovi za odpredané telekomunikačné zariadenia.

V konaní súd zistil, že žalovaná sa zdržiava na neznámom mieste, preto jej ustanovil pre toto konanie opatrovníčku. Vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania na strane žalovanej, žiadal žalobu zamietnuť s poukazom na skutočnosť, že žalobca sa dopúšťa protiprávneho konania tým, že v rozpore s ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 z. z. tretia veta viaže poskytovanie služieb na predaj iného výrobku. Namietal dôvodnosť nároku žalobcu z titulu náhrady škody, keďže uzatvorenie kúpnej zmluvy, v ktorej si účastníci dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj sa neprieči žiadnej právnej norme, takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, čo je prvým predpokladom náhrady škody a tvrdenie žalobcu, že škodu predstavuje poskytnutá zľava za

telekomunikačné zariadenie neobstojí z hľadiska skúmania príčinnej súvislosti medzi konaním žalovanej a škodou žalobcu, pretože v čase poskytnutia zľavy žalovaná ešte protiprávne nekonala.

Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca žalovanej poskytoval na základe zmluvy o pripojení telekomunikačné služby a poskytol jej dve SIM - karty a odpredal za zľavnenú cenu telekomunikačné zariadenia v zmysle dodatku k zmluve. V prípade porušenia povinností zo zmluvy sa žalovaná zaviazala na zaplatenie zmluvnej pokuty. Žalovaná včas neuhradila mesačné faktúry za služby za mesiace december 2010 a január 2011, preto súd vyhovel žalobe v tejto časti a zaviazal ju na zaplatenie 28,21 eura s úrokom z omeškania. Zamietol žalobu v časti 364,03 eura s odôvodnením, že žalobca si sám vyčíslil škodu a žiadal ju nahradiť, čím len formálne nahradil zmluvnú pokutu, uplatnenú na základe zmluvnej podmienky, ktorú Krajský súd v Prešove rozsudkom v konaní spisovej značky 6Co/91/2011 vyhlásil za neprijateľnú a teda neplatnú. Pri vyčíslení náhrady škody nezohľadnil, v akom rozsahu žalovaná ako spotrebiteľka porušila svoje povinnosti zo zmluvy, pričom škoda (zmluvná pokuta) by predstavovala vždy rovnakú sumu bez ohľadu na situáciu, v akom časovom horizonte v rámci viazanosti bola povinnosť zo zmluvy porušená.

O trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ustálil úspech žalovanej v spore na 85,6%, keďže jej v konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto jej náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval v konaní na strane žalovanej podľa § 142 O.s.p. nepriznal náhradu trov konania lebo usúdil, že ním uplatnené trovy právneho zastúpenia neboli účelne vynaložené na bránenie práva proti pomerne neúspešnému účastníkovi v konaní. Tento prípad je potrebné vnímať v kontexte s inými obdobnými konaniami, kde vedľajší účastník vstupuje hromadne, bez akejkoľvek nadväznosti na osobu žalovaného ako spotrebiteľa, obrana spočíva v opakovanom namietaní neprijateľných zmluvných podmienok zo strany dodávateľa elektronických telekomunikačných služieb bez špecifikácie konkrétneho prípadu. Umožňuje to vedľajšiemu účastníkovi podávať totožné vyjadrenia vo veci v stovkách konaní, pričom si paušálne uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia.

Proti rozsudku v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v zákonnej lehote podal odvolanie vedľajší účastník z dôvodov, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, zároveň však žiadal zaviazať žalobcu povinnosťou nahradiť mu trovy konania a tiež trovy odvolacieho konania, t.j. navrhol zmenu výroku rozsudku.

Vytýkal súdu prvého stupňa, že nevzal do úvahy skutočnosť, že po oznámení vstupu do konania a oboznámení sa so žalobou vo svojom kvalifikovanom vyjadrení k žalobe namietal len časť nároku žalobcu v sume 364,03 eura ako neprijateľné plnenie rovnajúce sa zmluvnej pokute, aj keď ho žalobca modifikoval do náhrady škody. Súd prvého stupňa v tejto časti žalobu zamietol s konštatovaním, že nie sú splnené predpoklady zodpovednosti za škodu, čím sa stotožnil s právnym názorom vedľajšieho účastníka. Pokiaľ sú niektoré zhodné tvrdenia v jeho písomných vyjadreniach, je to len preto, že reaguje nimi na rovnaké žaloby žalobcu. U žalovanej vstúpil do konania na jej podporu ako spotrebiteľky len v rozsahu zaplatenia zmluvnej pokuty transformovanej na náhradu škody (nie hovorného), čo sú samostatné nároky a žalovaná bola aj jeho pričinením v tejto časti úspešná. Poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03, podľa ktorého trovy vynaložené účastníkom konania musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania a ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle dotknutého článku 47 ods. 2 Ústavy SR. Aj vedľajší účastník konania má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka - spotrebiteľského združenia ako právnickej osoby advokátom deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C 279/2009, ktorý konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany ako je ustanovená v čl. 47 Charty základných práv EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby, ktoré tiež majú mať možnosť sa poradiť a nechať sa zastupovať.

Žalobca sa vyjadril k odvolaniu tak, že ho žiadal zamietnuť, t. j. navrhol napadnutý výrok rozsudku ako vecne správny potvrdiť, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil. Tvrdil, že združenie nevykonáva žiadne úkony vyplývajúce z predmetu jeho činnosti okrem „formulárových“ podaní na súdy a necháva sa v súdnych konaniach zastupovať advokátmi aj na opakujúce sa jednoduché úkony. Takto vynaložené trovy nie sú účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva (nález ÚS SR č. k. II. ÚS 78/03). Nespochybnil vo všeobecnosti ústavné právo združenia na právne zastúpenie, avšak nepriznanie trov konania ako nevynaložených účelne nie je porušením tohto práva.

Opatrovníčka žalovanej pre toto konanie ostala nečinná tak, ako v priebehu celého konania.

Odvolací súd na základe podaného odvolania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka aj s konaním, ktorému predchádzalo (§212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Vedľajší účastník podal odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym posúdením veci je mylná aplikácia výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav nemožno vôbec použiť.

Po preskúmaní veci v rozsahu uplatneného odvolacieho dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie, avšak použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil v súvislosti s účelnosťou vynaložených trov vedľajšieho účastníka na odmenu za úkony právnej služby zvoleným advokátom.

Podľa § 93 ods. 1 O.sp. sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má na jeho výsledku právny záujem, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (odkaz 10a pod čiarou k § 93 ods. 2 O.s.p.).

Vedľajší účastník podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O.sp. vstúpi do konania buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností prípadu.

V tomto konaní ide o vec, ktorá má charakter spotrebiteľského sporu a vedľajší účastník ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, má oprávnenie vyplývajúce mu zo zákona vystupovať v konaní a nemusí pritom preukazovať právny záujem na výsledku konania. Keďže vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť záver, že rovnako ako „hlavný účastník“ má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Toto právo v rámci občianskeho súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a vzniká mu zároveň právo na náhradu trov konania kde podľa § 137 ods. 1 O.s.p. patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov právneho zastúpenia vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval.

Z obsahu spisu vyplýva, že združenie Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, listom doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.4.2014 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej a zároveň predložilo plnú moc pre advokátku JUDr. Moniku Marjanovič. Požiadal o doručenie žalobného návrhu s prílohami a následne bolo súdu doručené písomné vyjadrenie k žalobe dňa 9.6.2014. V tomto vyjadrení poukázal na neprijateľnosť zmluvnej podmienky - dohodnutej zmluvnej pokuty, neexistenciu predpokladov na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody a navrhol žalobu zamietnuť, uplatnil si náhradu trov konania - právneho zastúpenia v sume 69,20 eura z tarifnej hodnoty 364,03 eura. Vyúčtované trovy predstavujú odmenu za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie a vyjadrenie k žalobe) po 26,56 eura a dvakrát 8,04 eura režijný paušál.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka postupoval podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p..

Podľa § 142 ods. O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalovaná, na strane ktorej vystupoval vedľajší účastník, uplatňujúci si náhradu trov konania, mala vo veci úspech, ktorého pomer súd prvého stupňa správne ustálil. Odvolací súd posudzoval, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom v posudzovanej veci, boli účelne vynaložené.

Účelnosť vynaložených trov je potrebné posudzovať individuálne v každej veci podľa okolností, za ktorých vedľajší účastník do konania vstúpil a či v konaní vykonal konkrétne úkony. Pritom vynaložené trovy tak účastníka aj vedľajšieho účastníka konania musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo, ako v tomto prípade, procesná ochrana proti takémuto nároku.

Odvolací súd v danom prípade je toho názoru, že úkony právnej služby, predstavujúce trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka boli v priamej príčinnej súvislosti s procesným postojom žalovanej k predmetu konania a prispeli k procesnému úspechu žalovanej v konaní, pokiaľ ide o prípravu a prevzatie zastúpenia a písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu. Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe poukazoval aj na skutočnosti, o ktoré sa opieral súd prvého stupňa pri odôvodnení svojho rozhodnutia vo veci samej. Úkony právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktorý bol pri obrane žalovanej aktívny boli vykonané efektívne a v príčinnej súvislosti so zamietnutím žaloby súdom prvého stupňa v časti náhrady škody (zmluvnej pokuty), preto odvolací súd považuje záver súdu prvého stupňa o nedôvodnosti a neúčelnosti uplatnených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za nesprávny. Nemožno sa však stotožniť s tvrdením odvolateľa, že mal v konaní plný úspech keď nespochybnil nárok žalobcu na zaplatenie hovorného, lebo vedľajší účastník vystupuje na strane „hlavného účastníka“ - žalovanej, ktorá mala vo veci úspech len pomerný a právo na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. sa odvodzuje od tejto úspešnosti.

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Odvolací súd zmenil napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách vedľajšieho účastníka tak, že zaviazal žalobcu podľa pomeru úspechu v spore zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na strane žalovanej, trovy konania 62,07 eura (za dva úkony právnej služby prevzatie a príprava a písomné vyjadrenie k žalobe, každý po 28,22 eura, režijný paušál dvakrát 8,04 eura) podľa § 10 ods. 1, 2 a § 13a ods. 1 písm. a/, c/ a § 16 ods. 3 vyhl. č. 644/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3, § 224 ods. 1,2 a § 151 ods. 1 O.s.p.

Účastníkmi odvolacieho konania boli žalobca a vedľajší účastník, keďže o právach a povinnostiach žalovaného sa v odvolacom konaní nerozhodovalo a predmetom odvolacieho konania bolo iba rozhodovanie o trovách konania vedľajšieho účastníka v konaní na prvom stupni, uplatnené vo výške 69,20 eura (tarifná hodnota).

Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní neúspech len v nepatrnej časti (69,20 mínus 62,07 eura sa rovná 6,13 eura), preto mu súd priznal náhradu požadovaných trov konania - zastúpenia advokátom podľa vyhl. 655/2004 Z. z. § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 2 písm. b) za jeden úkon - podané odvolanie vo výške 8,30 eura k tomu podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky režijný paušál za rok 2014 vo výške 8,04 EUR, spolu 16,34 eura na účet právnej zástupkyne vedľajšieho účastníka JUDr. Moniky Marjanovič.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.